

ARREST VAN HET HOF (Tweede kamer)
7 mei 1986 *

In zaak 191/84,

- 1) Jean-Pierre Barcella,
- 2) Winfried Blasius,
- 3) Denis Carrara,
- 4) Roger Delgado,
- 5) Marc Dickes,
- 6) Joël Fichant,
- 7) Michel Kubiak,
- 8) Antonio Mandarino,
- 9) Giovanni Milloch,
- 10) Claudio Pezzan,
- 11) Luciano Proietti,
- 12) Franco Rossi,
- 13) Marino Turco,
- 14) Albert Zbogor,
- 15) Ioanis Klapanaris,
- 16) Christos Tartoras,
- 17) Athanas Tzikas,

* Proceestaal: Frans.

- 18) Gérard Ziskos,
- 19) Claudio Bartoletti,
- 20) Roger Belle,
- 21) Antonio Ferri,
- 22) Bruno Franz,
- 23) Jan Laureys,
- 24) Gérard Reis,
- 25) Robert Schemberger,
- 26) Robert Schiertz,
- 27) Johnny Schintgen,
- 28) Alain Zastawnik,

ambtenaren van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van N. Decker, advocaat aldaar, 16, avenue Marie-Thérèse,

verzoekers,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door H. van Lier, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van de uitdrukkelijke besluiten tot afwijzing van de verzoeken om herindeling en van de stilzwijgend genomen besluiten tot afwijzing van de klachten,

wijst,

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: K. Bahlmann, kamerpresident, O. Due en F. Schockweiler, rechters,

advocaat-generaal: M. Darmon

griffier: D. Louterman, administrateur

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 13 maart 1986,

het navolgende

ARREST

(omissis)

In rechte

- 1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 18 juli 1984, hebben Franco Rossi en 27 andere ambtenaren van de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de rangen D 4, D 3 en D 1 beroep ingesteld tot nietigverklaring van de besluiten van de Commissie van 21 november 1983, 15 december 1983 en 11 januari 1984, houdende afwijzing van hun verzoeken om herindeling in categorie C.
- 2 In repliek vragen verzoekers het Hof vast te stellen, dat zij de uitoefening van een functie die niet overeenkomt met hun rang mogen weigeren zonder dat een tucht-rechtelijk besluit jegens hen kan worden genomen.
- 3 De Commissie verzet zich tegen deze wijziging van het voorwerp van het beroep, waarvan in het inleidend verzoekschrift en in de administratieve fase geen sprake was.

- 4 Bijgevolg dient allereerst het voorwerp van het geschil te worden afgebakend.
- 5 Daartoe moet worden vastgesteld, dat het voor het eerst in repleik geformuleerde verzoek het oorspronkelijke voorwerp van het beroep wijzigt en als een nieuw verzoek moet worden beschouwd. Blijkens artikel 38, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering junctis artikel 42, paragraaf 2, van dat Reglement en artikel 19, eerste alinea, van 's Hofs Statuut-EEG, moet het onderwerp van het geschil in het verzoekschrift worden bepaald en kan een nieuw verzoek niet meer in de loop van het geding worden gedaan.
- 6 Derhalve moet het in repleik gedane verzoek niet ontvankelijk worden geacht en heeft het geding alleen betrekking op het verzoek om nietigverklaring van de weigering om verzoekers opnieuw in te delen.
- 7 Met uitzondering van Blasius, die op 1 januari 1962 is aangeworven als ambtenaar in de rang D 1, zijn alle verzoekers oorspronkelijk tussen 1974 en 1981 aangeworven als plaatselijk of tijdelijk functionaris. Na met goed gevolg aan een vergelijkend onderzoek te hebben deelgenomen, zijn zij tussen 1981 en 1983 aangesteld als ambtenaar op proef in de rang D 4 of D 3, de laatsten op 1 april 1983. In de loop van de jaren 1982 en 1983 zijn zij aangesteld in vaste dienst, de laatsten op 1 oktober 1983. Blijkens het dossier is de aard van verzoekers' werkzaamheden sedert hun indiensttreding als plaatselijk of tijdelijk functionaris niet wezenlijk gewijzigd.
- 8 Verzoekers zijn van oordeel, dat de door hen verrichte taken volgens de Staat van de omschrijving der standaardfuncties bedoeld in artikel 5 van het Statuut, bekendgemaakt in de „Mededelingen van de Administratie” van de Commissie, nr. 373 van 9 juli 1982, niet vallen onder categorie D — ambtenaar belast met elementaire of routinewerkzaamheden —, maar onder categorie C — ambtenaar belast met uitvoering van werkzaamheden van technische aard, welke een opleiding en een beroepskwalificatie vereisen die in beginsel moeten worden aangetoond door overlegging van een vakdiploma of in de praktische uitoefening van het beroep moeten zijn verkregen —. Bij verzoeken van 15 september, 22 november en 13 december 1983 hebben zij de Commissie dan ook overeenkomstig artikel 90, lid 1, van het Statuut verzocht om te hunnen aanzien tot herindeling van de door hen uitgeoefende functies over te gaan, stellende dat het aanstellingsbesluit waarbij zij in categorie D zijn ingedeeld, in strijd is met voornoemde omschrijving der standaardfuncties.

- 9 Bij besluiten van 21 november en 15 december 1983 en 11 januari 1984 heeft de Commissie deze verzoeken uitdrukkelijk afgewezen. Daarop hebben verzoekers op 19 december 1983 en 18 januari 1984 een klacht ingediend en om herindeling in categorie C verzocht. Toen de Commissie niet op deze klachten reageerde, hebben zij op 18 juli 1984 het onderhavige beroep ingesteld.
- 10 Volgens de Commissie is het beroep te laat ingesteld en derhalve niet ontvankelijk, daar het bezwarende besluit het aanvankelijke besluit is waarbij de betrokkenen als ambtenaar zijn aangesteld. De bij haar ingediende verzoeken om herindeling zouden als klachten tegen die aanstelling zijn te beschouwen, doch deze klachten zouden niet binnen drie maanden na die aanstelling zijn ingediend. De bekendmaking van de in artikel 5 van het Statuut bedoelde staat van de omschrijving der standaardfuncties in de „Mededelingen van de Administratie“ nr. 373 van 9 juli 1982 zou geen nieuw feit zijn dat een nieuwe beroepstermijn kan doen ingaan. De Commissie wijst erop, dat verzoekers zijn aangesteld in dezelfde rang als waarin zij daarvoor waren ingedeeld, en dat hun taken precies dezelfde zijn gebleven.
- 11 Blijkens het arrest van het Hof van 18 juni 1981 (zaak 173/80, Blasig, Jurispr. 1981, blz. 1649) is in het geval van een verzoek om herindeling het bezwarende besluit het besluit waarbij de ambtenaar tot de proeftijd wordt toegelaten. Dit besluit bepaalt immers de functie waarin de ambtenaar wordt aangesteld, en stelt definitief de daarmee overeenkomende indeling vast. Het besluit tot aanstelling in vaste dienst heeft op dit punt een zuiver bevestigend karakter.
- 12 De ambtenaar kan de indeling bij zijn aanwerving slechts betwisten onder de voorwaarden en binnen de termijnen van het Statuut (arrest van 1.12.1983, zaak 198/82, Blomefield, Jurispr. 1983, blz. 3981). De termijnen van de artikelen 90 en 91 van het Statuut zijn van openbare orde en geen middel waarover de partijen of de rechter naar believen kunnen beschikken, aangezien zij zijn ingesteld ten einde de duidelijkheid en zekerheid van de rechtssituaties te verzekeren (arresten van 20.3.1984, gevoegde zaken 75 en 117/82, Razzouk en Beydoun, Jurispr. 1984, blz. 1509, en 12.7.1984, zaak 227/83, Moussis, Jurispr. 1984, blz. 3133). Een ambtenaar kan niet een nieuwe beroepstermijn doen ingaan door bij het tot aanstelling bevoegd gezag, in plaats van een klacht tegen het bezwarende besluit, een

verzoek in de zin van artikel 90, lid 1, van het Statuut in te dienen. De „verzoeken om herindeling” van de verzoekers zijn derhalve te beschouwen als klachten in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut, die binnen drie maanden na het bezwarende besluit hadden moeten zijn ingediend.

- 13 Een verzoek krachtens artikel 90, lid 1, dat wordt ingediend na de termijn waarbinnen tegen het bezwarende besluit moet worden opgekomen, is slechts toelaatbaar ingeval van een nieuw feit dat een hernieuwd onderzoek van de situatie rechtvaardigt. De bekendmaking van de staat van de omschrijving der standaardfuncties in de „Mededelingen van de Administratie” nr. 373 van 9 juli 1982, is echter geen nieuw feit. Die staat brengt generlei wijziging in de omschrijving van verzoekers' functies, voor zover daarin enkel de reeds in de „Mededelingen van de Administratie” nr. 272 van 4 september 1973 bekendgemaakte staat is overgenomen en bijgewerkt voor de categorieën A en B en voor bepaalde functies van categorie C in de informaticasector. Gelijk het Hof overwoog in voornoemd arrest van 18 juni 1981, geeft de omschrijving van de standaardfuncties het personeel in ieder geval niet het recht om na aanstelling in een bepaalde rang, een hogere rang te eisen buiten de normale bevorderingsprocedure om.
- 14 Aangezien in het geval van verzoekers de laatste aanstelling als ambtenaar dateert van 1 april 1983 en de eerste, bij verzoeker Blasius, zelfs van 1 januari 1962, moet worden vastgesteld dat de termijn van drie maanden waarbinnen volgens artikel 90, lid 2, van het Statuut een klacht kan worden ingediend, op 15 september, 22 november en 13 december 1983 — de data waarop de verzoeken om herindeling werden ingediend — was verstreken.
- 15 Luidens artikel 91, lid 2, van het Statuut is een beroep bij het Hof van Justitie slechts ontvankelijk indien men zich van tevoren tot het tot aanstelling bevoegd gezag heeft gewend met een klacht in de zin van artikel 90, lid 2, en binnen de aldaar gestelde termijn. Nu de klachten na het verstrijken van de termijn van artikel 90, lid 2, van het Statuut zijn ingediend, moet bijgevolg het door verzoekers ingestelde beroep niet ontvankelijk worden verklaard.

Kosten

- 16 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Volgens artikel 70 van dit Reglement blijven echter de kosten door de instellingen ter zake van beroepen van personeelsleden der Gemeenschappen gemaakt, te haren laste.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

rechtdoende:

- 1) Verklaart het beroep niet ontvankelijk.
- 2) Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

Bahlmann

Due

Schockweiler

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 7 mei 1986.

De griffier

P. Heim

De president van de Tweede kamer

K. Bahlmann